

Læringsstrategier

”Læringsstrategier er fremgangsmåter elevene bruker for å organisere sin egen læring. Dette er strategier for å planlegge, gjennomføre og vurdere eget arbeid for å nå nasjonalt fastsatte kompetansemål. Det innebærer også refleksjon over nyervervet kunnskap og anvendelse av den i nye situasjoner.”

Slik beskrives læringsstrategier i Kunnskapsløftets prinsipper for opplæring.

Bruk av læringsstrategier gir:

- effektive lesere
- støtte til utvelgelse av informasjon
- støtte til organisering av informasjon
- overføring av informasjon til lagtidsmminnet

Tidlig på 90-tallet kom mange norske lærer i kontakt med Prosjekt CRISS - Creating Independence through Student-owned Strategies – via Senter for leseforskning i Stavanger. I Norge forbindes CRISS med den amerikanske professoren Carol Santa, og kalles gjerne ”Lære å lære”. Det pedagogiske idegrunnlaget i Santas CRISS-prosjekt har sin rot i kognitive teorier, hvor stillasbygging og den nærmeste utviklingszone er sentralt.

Dr. Carol Santa understreker at all innlæring av nytt og vanskelig stoff må gjennomføres i fire faser som hun kaller Instructional Steps:

- Introduksjon/presentasjon
- Modellering av lærer
- Veiledet øving/praksis
- Eleven i selvstendig arbeid

De prinsippene og den filosofien som arbeidet med læringsstrategier bygger på, blir gjerne kategorisert i følgende elementer:

- Målene for hva som skal læres må være tydelige for elevene.
- Bakgrunnskunnskap må aktiveres.
- Elevene må kjenne læringsstrategier og være aktiv i innlæringen.
- Metakognisjon - de må vite hva de forstår og lærer, og hvordan de skal arbeide for å greie det
- Reorganisering av kunnskapen forsterker innlæringen.

Noe av kjernen i ”Lære å lære” er at elevene blir bevisst på egen læring og læringsstrategier gjennom at de uttrykker på mange forskjellige måter hva de kan, hva de har lært og hva de gjorde for å lære.

Kan du ikke uttrykke hva du har lært - har du heller ikke lært det!